Källskatten

Restaurangpersonal.

Till Yrkesrådet för hotell och restauranger, Stockholm.

I en till centrala uppbördsnämnden inkommen ansökan har Ni hemställt om nämndens förklaring i följande spörsmål.

Jämlikt kollektivavtal erhåller hotell- och restaurangpersonal fri kost. På ledighetsdag har personalen fram till ikraftträdandet av det senast träffade avtalet, den 1 april 1953, ägt utbyta denna förmån mot kontant ersättning av vissa belopp per dag för högst en ledighetsdag i veckan.

Nämnden har i meddelandet nr 9 C år 1947 i fråga om beräkning av preliminär A-skatt, då kontant ersättning utgått i enlighet med det anförda, meddelat följande förklaring: "I de av Kungl. Maj:t fastställda skattetabellerna för beräkning av preliminär A-skatt för år 1947 har värdet å fri kost angivits till olika belopp vid dels veckolön, dels tiodagarslön, dels halvmånadslön (tvåveckorslön) och dels månadslön.

Bestämmelserna böra tolkas så, att i tabellen angivna värden å fri kost vid veckolön etc. skola gälla vare sig arbetstagaren åtnjuter fri kost under allenast avlöningsperiodens arbetsdagar eller under jämväl under samma period infallande sön- eller helgdagar eller i övrigt förekommande fridagar.

Utgår kontant kostersättning för vissa dagar borde rätteligen löneavdrag beräknas å sammanlagda värdet av den kontanta lönen, utgående kostersättning och i gällande skattetabell angivet värde å den fria kosten, sistnämnda värde reducerat med hänsyn till det mindre antal dagar under avlöningsperioden som kost åtnjutes.

En jämförelse mellan å ena sidan summan av kostersättningen och nämnda reducerade värde å den fria kosten och å andra sidan värdet av fri kost under hela avlöningsperioden, visar emellertid att skillnaden i förevarande fall är mycket obetydlig. På grund härav finner centrala uppbördsnämnden att av praktiska skäl den kontanta kostersättningen icke lämpligen bör inräknas i lönen utan att löneavdrag i stället bör beräknas å — förutom övriga kontanta löneförmåner — värdet enligt skattetabell av den fria kosten under hela avlöningsperioden."

I det från och med den 1 april 1953 gällande kollektivavtalet har bestämmelse införts, att arbetstagaren erhåller ett *kostavlösningsbelopp* av 36 kronor per månad såsom ersättning för kost på fritid. Kostavlösningsbeloppet är avsett att utgöra ersättning för, icke blott, såsom tidigare, kost å ledighetsdagar, utan även kost på sådan fritid, som infaller under arbetsdagar. Ehuru kostavlösning är avsedd att

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-20 00:22:08

bliva den normala formen för ersättning för kost på fritid, kan dock alternativt *kostersättning* såsom tidigare komma att utgå, nämligen om arbetsgivaren och arbetstagaren träffa överenskommelse om kost på fritid utom ledighetsdagar eller om arbetsgivaren väljer denna ersättningsform under arbetstagarens semester.

Ni hemställer om nämndens förklaring, att kostavlösningsbeloppet, i likhet med kostersättningen, icke vid verkställande av löneavdrag för skatt bör inräknas i lönen, utan att löneavdrag i stället bör beräknas å — förutom övriga kontanta löneförmåner — värdet enligt skattetabell av den fria kosten under hela avlöningsperioden.

Nämnden:

Vad nämnden i ovanberörda förklaring anfört skall alltjämt gälla i fråga om kostersättning, som i enlighet med kollektivavtalet beräknas efter visst belopp för dag.

Nämnden finner tillika skäligt förklara, att av praktiska skäl liknande förfaringssätt skall tillämpas i fråga om den i kollektivavtalet angivna kostavlösningen.

Utlännings kvarstående skatt.

Till de lokala skattemyndigheterna.

I meddelandet nr 5 år 1951 har centrala uppbördsnämnden ifråga om löneavdrag för kvarstående skatt för utländska arbetstagare uttalat följande. "Jämlikt 52 § uppbördsförordningen skall på begäran av arbetsgivare eller arbetstagare den lokala skattemyndigheten å den ort, där arbetsgivaren har sitt kontor eller lönen eljest utbetalas, lämna besked i fråga, som angår skyldigheten att verkställa löneavdrag, beräknandet av sådant avdrag eller tillämpningen i övrigt av bestämmelserna i 46—51 §§ nämnda förordning.

Arbetsgivare, som är tveksam om huruvida löneavdrag för kvarstående skatt skall verkställas vid utbetalandet av lön till utländsk arbetstagare, har sålunda möjlighet att vända sig till lokala skattemyndigheten i orten för erhållande av besked. Den lokala skattemyndigeten har att, efter det erforderlig utredning verkställts, meddela sådant besked."

I skrivelse till de lokala skattemyndigheterna den 16 april 1953 har nämnden ytterligare berört denna fråga och därvid anfört bland annat att lokal skattemyndighet torde kunna utgå ifrån, att förfrågningar från arbetsgivare eller arbetstagare i nu förevarande spörsmål icke avse sådant intyg som omförmäles i 47 § uppbördsförordningen utan besked enligt 52 § samma förordning.

Häradsskrivaren i Allbo fögderi har i skrivelse till nämnden anfört, att ett av lokal skattemyndighet enligt 52 § uppbördsförordningen meddelat besked, att arbetsgivare icke har skyldighet att för viss utlänning verkställa avdrag för kvarstående skatt, torde formellt ha giltighet endast inom samma lokala skattemyndighets förvaltningsområde. Flyttar utlänningen till arbetsgivare å annan ort, skulle sålunda nytt besked rätteligen begäras där. Detta medför för alla parter besvär, som synbarligen är rätt meningslöst. Han hemställer att nämnden måtte utfärda anvisning om att ett av lokal skattemyndighet meddelat dylikt besked jämväl skall äga giltighet utom samma myndighets förvaltningsområde.

Nämnden:

Lokal skattemyndighet, som utfärdar debetsedel å preliminär skatt för utländsk arbetstagare och som i samband därmed eller senare meddelar besked att den utländske arbetstagaren icke skall vidkännas

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-20 00:22:08

Familjebolagsbeskattningen

En dispensfråga.

S. k. svarta familjebolag äro som bekant numera skattskyldiga för utdelning å innehavda aktier. Emellertid förefinnes jämlikt 4 st. 54 § KL en dispensmöjlighet innebärande rätt för riksskattenämnden att om synnerliga skäl därtill föranleda medgiva dylikt bolag skattefrihet för utdelning under viss tid.

Rörande angivna dispensinstitut, som förordades av 1944 års allmänna skattekommitté, uttalade finansministern i förarbetena till lagstiftningen (prop. 182/1951) bl. a.: "Uppenbarligen bör sådan dispens medgivas allenast, därest särskilda skäl föreligga såsom ingångna kreditavtal, testamentariska föreskrifter eller liknande. Sådan dispens bör regelmässigt ifrågakomma blott beträffande bolag eller förening, som vid tidpunkten för de nya bestämmelsernas ikraftträdande träffat sådant avtal eller arrangemang att en tillämpning av dessa bestämmelser på grund därav skulle medföra påtagligt obilliga verkningar. Med hänsyn till det sagda kan jag därför även biträda kommitténs förslag till dispensföreskrifter med understrykande att en restriktiv tillämpning av desamma bör eftersträvas."

Riksskattenämnden har nyligen haft att taga ställning till en ansökan om dispens från skattskyldigheten för aktieutdelning. Läget i detta ärende motsvaras icke av någon i förarbetena omnämnd situation, varför anledning finnes att här i korthet återgiva frågeställningen.

Omständigheterna i ärendet voro följande.

Bolaget hade i januari 1952 — med tillämpning av övergångsbestämmelserna — överlåtit sitt innehav av främmande aktier till sina aktieägare. Emellertid hade bolaget dessförinnan under räkenskapsåret den 1 april 1951 — den 31 mars 1952 uppburit utdelning å samma aktier med visst belopp. Denna utdelning hade uppburits under den del av nämnda räkenskapsår som infallit under år 1951. Bolaget hade under sådana förhållanden förutsatt att bolaget vid 1953 års taxering, avseende nyss angivna beskattningsår, skulle i likhet med tidigare icke bliva beskattat för aktieutdelning. Vederbörande taxeringsnämndsordförande hade dock ansett, att bolaget vore

---

löneavdrag för kvarstående skatt, har att verkställa anteckning därom å debetkortet.

Meddelar annan lokal skattemyndighet än den som utfärdat debetsedeln å preliminär skatt besked om befrielse för utländsk arbetstagare från löneavdrag för kvarstående skatt skall den myndighet, som utfärdat debetsedeln, underrättas därom.

Utländsk medborgare som erhållit dylika besked om befrielse skall äga åberopa detta besked hos arbetsgivare även om denne är bosatt utom den myndighets förvaltningsområde, som utfärdar beskedet.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-20 00:22:08